

[Stillinger]

ber til regeringen om kulturpolitiske ideer, som han sagde. Man fristes næsten til at sige det samme om regeringens og de fleste øvrige borgerlige partiers holdning til dette forslag. Hvorfor er man kun kritisk over for det? Hvorfor ikke prøve at se det, som det er, nemlig et forsøg på at afhjælpe noget af arbejdsløsheden? Hvorfor ikke prøve at opfatte det positivt?

Her er fremsat et beslutningsforslag, som for det første ikke koster ret meget – det koster sandsynligvis slet intet – og for det andet giver det altså en bedre tilværelse for en masse mennesker. Jeg forstår simpelt hen ikke, at man er så negativ.

Jeg vil godt starte med at sige noget til arbejdsministeren: Det er ikke helt det samme forslag, som vi har fremsat de andre gange. Vi har rettet det til i et forsøg på, om man dog ikke kunne se lidt mere positivt på det.

Men at det er arbejdsmarkedets parter, der skal løse dette problem, var den tidligere arbejdsministers argumentation sidste gang, læste jeg. Det er sådan en underlig, lidt bisset måde at sige, at arbejdsmarkedets parter skal ordne det, når det er besværligt for regeringen. Det gør man jo ikke, hvis man ønsker at gribe ind, så griber man ind herfra. Det er ikke usædvanligt, at Folketinget griber ind i arbejdsmarkedets normale procedure, så argumentet holder ikke rigtig, synes jeg. Hvorfor ikke gribe ind i det her? Det kan gavne arbejdsløsheden.

Men jeg vil godt sige både til De Konservativer og Venstres lange, flotte indlæg, at det med rettigheder og pligter er egentlig forbavsende at høre. De ledige har jo ingen rettigheder. De 250.000, vi har i dag, har ingen rettigheder. Arbejdsgiverne har ingen pligt til at ansætte de ledige, vi har i øjeblikket. Det er sådan en underlig rygmarvsholdning, man har fra de borgerlige side. Arbejdsgiverne har alle rettighederne, de ledige har alle pligterne. Hvis man så sagde: Vi vil godt være med til at løse problemet på arbejdsmarkedet netop ved at få de ledige i arbejde. Men det siger man ikke. Man siger det modsatte. Arbejdsgiverne skal sandelig ingen pligter have. Nej, tværtimod. Men de ledige har altså alle pligterne og vil gerne i arbejde, men kan ikke komme det. Her er så fremsat et forslag, som kan afhjælpe noget af arbejdsløsheden, men så siger man straks: Nej uha, så piller vi ved arbejdsgivernes rettigheder. Jeg synes ikke, man kan blive ved med at bruge det argument i hvert tilfælde.

Til Fremskridtspartiet vil jeg sige, at det er underligt, at man ikke vil være med til at betale til andres frivillige sabbat, som det bliver sagt. Man vil gerne være med til at betale til andres ufrivillige sabbat, nemlig til de 250.000 mennesker, som ingen arbejde har. Det har man ikke noget imod, for så holder man dem hen i sløvhed. Prøv at se lidt positivt på det, og prøv at se, at det er et forslag, som måske kunne afhjælpe den arbejdsløshed, vi har i øjeblikket.

Jeg er faktisk lidt ulykkelig over, at der ikke er større forståelse for at lette problemerne for ledige i Danmark. Det er vel desværre et udtryk for den kynisme, der er ved at brede sig ind i Folketinget fra samfundet. Jeg synes, at kynismen afspejler sig her i salen i dag, og jeg synes, det er dybt tragisk.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ahlmann-Ohlson):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

*Meddelelser fra formanden:***Den fg. formand (Ahlmann-Ohlson):**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Socialudvalget (15/3 89):

Udtræder: Else Winther Andersen (V)

Ny stedf.: Mejdahl (V)

Retsudvalget (18/3 89):

Udtræder: Aage Brusgaard (FP)

Nyt medl.: Kirsten Jacobsen (FP)

Forsvarsudvalget (20/3 89):

Udtræder: Birger Christensen (FP)

Nyt medl.: Annette Just (FP)